

De former i stein

Tekst og foto: Per Marvin Tennum, Østlands Posten

Til tross for at landet vårt består av uanede mengder stein, finnes det i dag bare 6-7 kunstnere i Norge som utelukkende benytter dette unike materialet.

Her i Larvik har vi store steinbrudd med ulike typer larvikitt som i mange år har fanget interesse hos billedhoggere verden over. Med Symposium Norge ønsker man å føre billedhoggere fra ulike miljøer og nasjoner sammen til felles opplevelser og erfaringsutveksling, og på denne måten utvikle en kultur rundt denne kunstformen.

Årets symposium er det tredje som arrangeres i vårt distrikt. Mens de forrige fant sted i Haslebruddet i henholdsvis 1985 og 1987, hadde årets billedhoggere forflyttet seg til Stålaker i Tjølling. Her arbeidet fire kunstnere nærmest side om side, og omdannet større og mindre blokker av den vakre Marina Pearl til non-figurative skulpturer. På Stålaker fikk de all mulig støtte fra de som til daglig arbeider i steinbruddet. En av initiativtakerne, billedhoggeren Knut Wold fra Hamar, er mer enn godt fornøyd med hvordan forholdene ble lagt til rette for billedhoggere fra fire ulike land:

–Thor Lund og formann Thore Thorstensen gjorde alt for oss, ikke minst når det gjaldt maskinell hjelp. Spesielt utlendingene ble overveldet over forholdene. Fra platået øverst i bruddet vektla de den inspirerende utsikten, og de store mengdene larvikitt virket overveldende. I sine respektive hjemland er denne ettertraktete steinen svært dyr, mens de i Tjølling fikk alt det de trengte.

Fysisk hardt

Å vandre blant billedhoggere som arbeider i stein, gir på en måte en uinnvidd et nytt tidsperspektiv. I en verden der det virker som det er de korte tidsinterval-

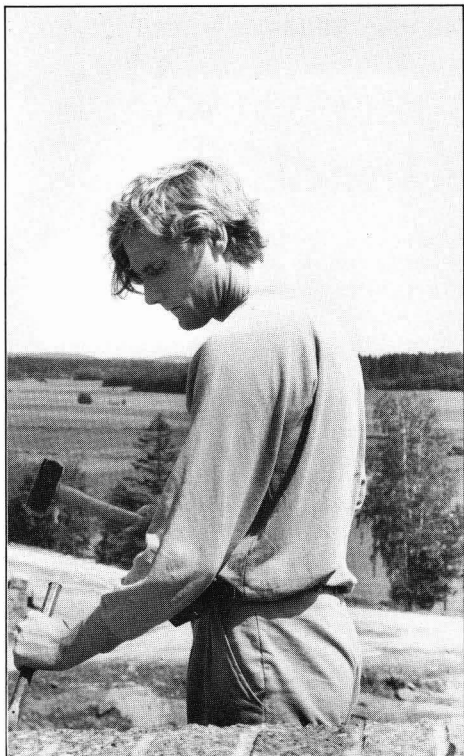
lene som teller, kjennes det på en måte godt å omgås mennesker som ikke umiddelbart må se resultater av sin innsats. For billedhoggeren blir dager til uker, og uker til måneder. Fysisk hardt arbeid skal skape labradoren om til kunst. Men samtidig behandles de grove arbeidsredskapene med en kirurgs presisjon. Det hviler en støyende ro over intenst arbeidende kunstnere i et stort steinbrudd.

Pearl Marina

Det var den østerrikske kunstneren Karl Prantl som skapte ideen om steinsymposier. Han ville ut av atelierene og inn i bruddene. Filosofien var å ha nærhet til mediet. Prantl deltok selv på det første symposiet i Tjølling, et symposium som var kommet i gang etter initiativ fra japaneren Makoto Fujiwara. I år har symposiet flyttet fra Haslebruddet til Stålaker. Den mørke labradoren er byttet ut med den hardere Pearl Marina. Kunstnere fra Norge, Tsjekkoslovakia, Tyskland og Japan er imidlertid bare så vidt i gang. Tankene og ideene har de fleste av dem i hodet, men planene er under kontinuerlig bearbeiding. Akkurat som steinen de arbeider med.

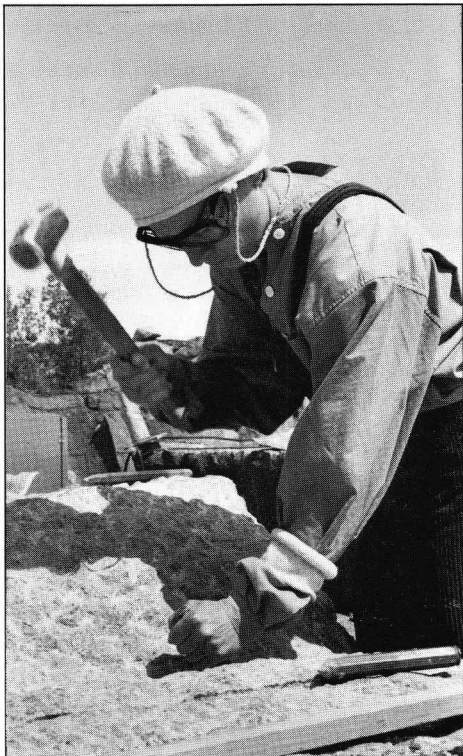
Godt samarbeid

Fra gresk kan «symposion» oversettes med ete- eller drikkegilde. Derfor inntar også kunstnerne måltidene sammen. Billedhoggere er til vanlig ensomme kunstnere. Som oftest har de mer enn nok med sitt. Under symposiet råder imidlertid fellesskapstanken. Ukesvis arbeid i samme steinbrudd skaper kontakt. Da faller også utveksling av erfaring



Billedhoggeren Knut Wold fra Hamar leder Symposium Norge på Stålaker.

naturlig inn i det daglige arbeidet. Og en kunstnerverns håndstrekning, eller hjelp fra en lokal arbeider føles alltid godt. Formannen i bruddet, Thor Thors-tensen, understreker at fellesskaps-



Doris Schelling er tysk, og er symposiets eneste kvinnelige deltaker.

følelsen er gjensidig. Kunstnerne og steinbruddarbeiderne går godt sammen. I Stålaker har nemlig alle det samme, nære forholdet til materialet; den verdenskjente og meget vakre larvikitten.

STEINHAUGEN

Mineral Galleri - Rock Shop

Storgt. 15, 1500 Moss - Tlf. (09) 25 19 63